

ποδαράτα

ποδαράτα, επίρρ. [του επιθ. ποδαράτος]. **1.** πρόχειρα, στα όρθια, στο πόδι: «έφαγε ποδαράτα κι έφυγε βιαστικά». **2.** με τα πόδια, πεζός: «δεν είχαμε λεφτά για ταξί και γυρίσαμε ποδαράτα».

- τη βγάζω ποδαράτα, **α.** στέκομαι όρθιος, ιδίως για μεγάλο χρονικό διάστημα: «είναι τέτοιο το πόστο της δουλειάς μου, που τη βγάζω ποδαράτα». **β.** περπατώ μια διαδρομή, πεζοπορώ: «όλη τη διαδρομή την έβγαλα ποδαράτα».

- το κόβω ποδαράτα, πηγαίνω κάπου με τα πόδια, πεζοπορώ: «τους άφησα στην πλατεία και το 'κοψα ποδαράτα για το σπίτι».

- το παίρνω ποδαράτα, βλ. φρ. το κόβω ποδαράτα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας